

Procedures bij orgaandonatie

Als het gaat om het doneren van organen of weefsels, zijn er verschillende procedures. Hieronder volgt uitleg. Meer informatie over de procedures vind je in de [NPV-keuzehulp 'Orgaandonatie'](#) of bij de [Nederlandse Transplantatie Stichting](#).

Donatie bij leven

Er zijn verschillende praktische mogelijkheden bij donatie bij leven. Je kunt aan familie of aan andere mensen die je kent, doneren. Ook is het mogelijk om te kiezen voor een cross-overdonatie, waarbij meerdere koppels in plaats van twee mensen aan elkaar gekoppeld kunnen worden. Anoniem doneren is ook mogelijk.

Het is belangrijk om goed na te denken over orgaandonatie bij leven. Er gelden strenge voorwaarden voor. Dat komt omdat je een (deel van een) orgaan of weefsel afstaat dat je zelf nog nodig zou kunnen hebben in de toekomst.

Donatie na het overlijden

Je hebt het mogelijk wel eens gehoord: er zijn twee manieren waarop orgaandonatie na het overlijden wordt uitgevoerd. In allebei de gevallen wordt de familie er goed op voorbereid en wordt er alles aan gedaan om het lichaam van de donor zo netjes mogelijk te houden. Het lichaam wordt met respect behandeld. En welke manier er ook wordt gebruikt, er is altijd nazorg voor de familie beschikbaar.

Heartbeating donatie (DBD)

De eerste is de heartbeating donatie (ook wel: Donation after Brain Death, of DBD). Dit betekent dat het hart nog kloppend wordt gehouden als de organen worden uitgenomen. Dat kan alleen als de

hersendood is vastgesteld en de persoon daarmee medisch gezien als overleden wordt beschouwd. Hij of zij ligt nog wel aan de beademing en andere apparaten die ervoor zorgen dat organen hun werk blijven doen. Zo blijven het hart, de longen, de lever, de alveesklier, nieren en dunne darm geschikt voor transplantatie.

Over het aspect van hersendood leven veel vragen. Meer informatie hierover vind je [hier](#).

Bij de heartbeating donatie is er dus altijd sprake van een situatie waarin de hersendood van de betreffende persoon is vastgesteld op de IC. Omdat iemand niet zichtbaar en herkenbaar overleden is, kan het voor nabestaanden soms moeilijk zijn om te zien en te aanvaarden dat iemand is overleden.

Non-heartbeating donatie (DCD)

Er is ook een andere vorm: non-heartbeating donatie (ook wel: Donation after Circulatory Death, of DCD). Het woord zegt het al: het hart klopt niet meer. Er wordt geen bloed en zuurstof meer het lichaam rondgepompt. Sommige organen zijn nu niet meer geschikt voor orgaandonatie (denk bijvoorbeeld aan het hart), maar andere wel. Wel gaat van veel organen de kwaliteit vaak hard achteruit.

De non-heartbeating donatie wordt in gang gezet als is vastgesteld dat de bloedsomloop is gestopt; het hart staat stil. Hierna wordt 5 minuten gewacht en gedurende deze tijd nog beoordeeld of

deze situatie zonder bloedsomloop blijft bestaan. Als dit is vastgesteld is daarmee ook het overlijdenstijdstip in uur en minuut vastgesteld. Net als voor het vaststellen van de hersendood zijn daar strikte regels voor.

Zoals je hierboven hebt kunnen lezen, kunnen allebei de procedures bij orgaandonatie na overlijden heftig zijn voor

de nabestaanden. Praat hier van tevoren dus goed met elkaar over.

In [dit filmpje](#) van de Nederlandse Transplantatiestichting wordt alles nog eens kort uitgelegd.